

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Negyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
V asárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és
Kiadóhivatal:
Főpíacz, a városházzal
szemben.

Hirdetések a legmér-
sekeltebb árszámtám-
mellett.

Gazdasági viszonyaink tükré.

Budapest, aug. 29.

Ellenzékünk és sajtóközegei léptenyomon, urbi et orbi az ország anyagi erejének hanyatlásáról, a kormány és nemzet czéltudat nélküli tengődéséről regélnek. Ezek a jajveszékések szerencsére nem hangzanak át az ország határain, még kevésbé találnak künn hitelt. Szerencsére, — ismételjük — mert ha a külföld hitelt adna ezeknek a vészkiáltásoknak, állami tekintélyünk és hitelünk nivója bizonyára jelentékenyen alásüllyedne. Ha ezeket a felületes siránkozásokat magunknak kellene való értékükre leszállítani, figyelemre sem méltatnók őket. De nem mellőzhetjük szóbahozásukat akkor, a midőn oly komoly s valóban alapos tanulmányozással készült előabrányból nyerjük közgazdasági viszonyaink tükrét, a minóta bécsi kereskedelmi és iparkamara készült a nemzetközi értékpiazzra dobni.

Eltekintve a féltékenység és az érdekvesztességtől való félelem által sugallt tendenciózus részekről, melyek a magyar ipar és kereskedelem önállósulását és föllendülését az osztrák ipar és kereskedelem tönkremenéséből törekszenek származtatni, — a legnagyobb örömmel látjuk ez előabrányomat, mivel támadó és féltékenységet előadó rovataiból iparunk, kereskedelmünk és nemzeti vagyonsodásunk felől oly bősz és bizalomterjesztő információ jut az internációnális érdekkörök elé, a minőt jóbaráti kéz által írva, vagy magunk felől önmagunk által elmondva senki el nem hinne.

Téves dolog lenne részünkről a bécsi kamara szóban forgó jelentéséből azokat a lapokat kiragadva fájlalni, a melyeken e kamara a hanyatló osztrák ipar jövője érdekében preventív intézkedések létesítését sürgeti a töle külföldi piacokat elhódító magyar ipartermékek ellen.

A tervezett védősorompók, melyeknek felállítását a bécsi kereskedelmi és iparkamara sürgetőleg követeli, megczáfolhatlan jele s leghelyesebb igazolása annak, hogy nemzetgazdasági politikánk a leghelyesebb uton halad. De midőn a bécsi kamara jelentéséből kétségtelen meggyőződést nyerhetünk arról, hogy helyes irányban s valóban nemzeti érdekeinknek megfelelőleg haladunk, meggyőződünk egyuttal arról is, hogy azok a vádak, melyek szerint nemzetgazdasági politikánk iránya niucs tekintettel az „összmonarchia“ gazdasági és politikai létérdekeire, csak oly bebonyithatlan ráfogások, amelyeknek egyedüli forrása a magyar „filiálpia“ elvesztése, ön-

állóságra jutása folytán érzett sárga irigység mondat.

Ha valami, ugy csak e kicsinyes és beigazolhatlan ráfogások kisebbitik a különben nagyszabásu mű hitelét. Ezen azonban nem sajnálkozunk, mert e ráfogások tendenciózus volta oly szembeötlő, hogy belőlük és nyomukban világszerte csak rokonszenv és bizalom ébredhet a vádoltként előállított magyar kereskedelem, ipari, szóval nemzetgazdasági törekvések iránt.

A bécsi kereskedelmi és iparkamara jelentésének féltékenységgel és irigységgel teleirt lapjai, tulásainkkal egyetemben, mit sem árthatnak, használni azonban nagyon is használnak anyagi érdekeinknek és gazdasági politikánk tekintélyének.

Komoly és tiszteletreméltó érv ez a támadójellegű jelentés a Bánffy-kormány gazdasági politikájának helyes volta mellett, s egyszersmind igaz tükré gazdasági viszonyaink rohamos javulásának, amit az ellenzék kicsinyes torzképei nem fognak sem elhomályosítani, sem megbizhatlanná tenni. Sok üdvös tanulság van e műben ugy a jóhiszemű, mint a reménykedő pesszimisták számára. (P.)

A hajdumegyei anyakönyvvezetők.

Debreczen, aug. 30.

A belügyminiszter már kinevezte a hajdumegyei anyakönyvvezetőket. Ez anyakönyvvezetők valamennyien fel vannak ruházva a házassági ügyekben való anyakönyvvezetés, illetőleg a házasságkötés körül való közreműködés jogával is. A kinevezéseket a hivatalos lap tegnapi száma közölte.

Megjegyzés: A kinevezett anyakönyvvezetők neve után zárjelben feltüntetett kerület azon szomszéd anyakönyvi kerület neve, melyre nézve ezen kinevezett anyakönyvvezető az ottani anyakönyvvezető saját személyére, házastársára, gyermekeire, vagy szüleire vonatkozó anyakönyvi teendők végzésével van megbizva. Az anyakönyvvezető-helyettesek jelzésére a h. betűt használjuk.

A kinevezett anyakönyvvezetők a következők:

1. a hajdu-böszörményi kerületbe: Paksy Károly rendőrkapitány, h. U. Szabó Antal városi közgy. (Felső-Józsa); 2. a hajdu-szoboszlóiba Kovács Gyula polgármester, h. Borók Gyula városi számvevő; 3. a hajdunánásiba Csohány László polgármester, h. Kállay Imre városi főjegyző; 4. a balmazújvárosiba Kaszás József közs. főjz, h. Kovács Ferenc közs. aljz; 5. a hajdu-dorogiba Kovács István közs. főbíró, h. Vekerdy Károly közs. aljz;

6. a hajdu-hadháziba Csapó László közs. főbíró, h. Fiáth Gyula közs. aljz (Téglás); 7. a hajdu-vámos-pécsibe Kohutovics János közs. jz, h. Medgyesi Albert közs. aljz;

8. a hajdu-sámsoniba Kovács Károly közs. jz, h. Magyar János közs. segédjz; 9. a csegeibe Szabó Gábor közs. főjz, h. Sélley Lajos közs. aljz; 10. az egyekibe Devics Lajos közs. jz, h. Kukányi Lajos közs. aljz;

11. a téglásiba Oláh Gyula közs. jz; 12. a mike-pécsibe Orosz István közs. jz (Szovát); 13. a felső-józsaiban Toronyi János körjz (Hajdu-Böszörmény); 14. a nádudvariba Papp Sándor közs. jz, h. Ács Nagy Sándor közs. aljz; 15. a püspök-ladányiba Balog Sándor közs. főbíró, h. Eötvös Sándor közs. aljz.

16. a kabaiba Kiss Károly közs. jz, h. Tózsér Sándor közs. II. jz; 17. a földesibe Erdélyi Soma közs. jz, h. Kállay Ignác közs. segédjz (Tetetlen); 18. a tetetlenibe Bakoss Lajos közs. jz (Földes); 19. a szovátiba Nádházy Benjamin közs. jz, h. dr. Miklovicz Bálint közs. orvos (Mike-Pécs).

— **Belföldi hírek.** (Az új magyar magánások.) A M.-g értesülése szerint közelebb bárói rangra fognak emeltetni: Harkányi Frigyes, Semsey Andor és iharos-berényi Inkey István, Inkey József, iharos-berényi nagybirtokos fia, törvényes utódaikkal együtt. — (Az országos erdészeti egyesület) közgyűlését Tisza Lajos gróf előknyitotta meg. Részt vett Bánffy Dezső miniszterelnök is.

— **Külföldi hírek.** — (Zichy Nándor Münchenben.) Münchenből telegratálják, hogy ott a katolikus gyűlésen Zichy Nándort lelkesen üdvözölték. — (Törvényjavaslat az iszákosság ellen.) Az osztrák képviselőháznak egy nagy fontosságú törvényjavaslatlall lesz alkalmá a jövő ülészakban foglalkozni. E törvényjavaslat az iszákosság részére menedékhelyek felállítását czélozza, amely intézmény már be van hozva Észak-Amerikában, Angolországban, Svéd- és Norvégországban, a Német birodalomban és Svájcban és mindenütt sikeresen bevált. — (A pápa jubileuma.) A kardinális-kollégium elhatározta, hogy 1895 szeptember 20-ikának ellentüntetésül különös diszszel fogja megünnepelni XIII. Leo pápa érsekké való fölszentelésének 50 éves fordulóját. — (Czankov felhívása.) Czankov felhívást intézett az összes bolgár pártok vezéreire és a kormány tagjaihoz, a melyben felhívja azokat, hogy vessenek véget a ma Bulgáriában uralkodó zavaroknak. Erre a czélra pedig a következőket ajánlja Czankov: 1. Az összes pártok egyezzenek meg és nevezzenek ki egy miniszteriumot, a mely megejtse a szabad választásokat. 2. Erősítsék meg a tirnovói alkotmányt a fejedelm áttörésére vonatkozó szakasszal együtt. Adjanak amnesztiát és ismerjék el az Oroszországba menekült tisztek összes jogait. 3. A szobranje küldjön deputációt Pétervárra, mely megkéri a czárt, küldjön a többi hatalmakkal egyenlő rangban lévő konzulokat Bulgáriába.

A református papok helyzete.

Debreczen, aug. 30.

A Budapesti Hirlapból vesszük át az alábbi cikkelyt, mely abból az alkalomból iratott, hogy a lelkezi állomások anyag

helyzetének javítása érdekében a tornai ref. egyházmegyeygyülésén Vecsey József főgondnok a skót szabad egyház példájára a protestáns egyházak anyagi téren való centralizálását indítványozta.

A lelkészi hivatalok rendszeresítése, fentartása és javadalmazása jövőben ne az egyes hitközségek joga és kötelezettsége legyen, de az egyetemes egyházé, a mely erre a célra a tiszta jövedelem aránya szerint adóztassa meg tagjait.

A B. H.-nak ezt a komoly figyelmet érdemlő indítványt kísérő közleménye így hangzik:

A debreczeni főiskola körében egy nehéz kérdés merült föl. Mi az oka annak, hogy a theologiai pályára készülő ifjak száma évről-évre kevesbedik? Ez a kérdés rendkívül súlyos helyzetet érint s aggasztó jövőnek előrevetett képét tünteti föl. A református egyház abban a helyzetben van, hogy a rektoriátokat (?) és a lelkészi hivatalokat alig képesek betölteni végzett ifjakkal. A jövőre nézve pedig az előtt a szomorú eshetőség előtt áll, hogy a hitéletnek a tovább fejlődése egyszer csak megakad, mert a papjelöltek száma nem csupán a debreczeni, hanem a sárospataki és pápai főiskolákban is megfogyatkozott s mert a mostani viszonyok egyáltalán nem nyújthatnak reményt arra, hogy a teológiai akadémiák padjait sűrűbben fogja fölkeresni az ifjuság.

Nagyon érhető, ha a református egyház előkelőségei nem térnek ki könnyed közömbösleggel e kérdés elől, s figyelemmel fürkészik a kérdés okait, a melyeket különben nem igen kell messze keresni. Az az idő, a mikor az ifjuság elhatározásának motívumát megtalálhattuk az ideális eszmék felé törekvésben, rég elmúlt; és eljárt az ideje annak is, mikor a pálya választásánál az egyéni érdekek mellőzésével teljesítendő szolgálat és munkásságnak a vágya és megbecsülése erősebb, mint a jólét és kényelem felé iparkodás ingere. Az erkölcsi érzés hatalmas erőt vesz s az anyagi boldogság gondolata tért hódított. Változott a nevelés rendszer, súlyosabbak lettek a közterhek, halmozódtak a lelkészi hivatással járó kötelezettségek s fokozódtak azok a kívánások, a melyeket az átalakult új viszonyok közt a lelkészeketől megkövetelt társadalmi helyzet teremtettek.

Ezzel szemben nemcsak hogy a lelkészi

pályára készülő ifjuságnak a cél felé törekvésük útját nem egyengették, és nem csupán a lelkészek javadalmazásának fejlesztéséről nem gondoskodtak eléggé: hanem épp ellenkezőleg a mezőgazdasági termékek árának hanyatlása, a szőlők pusztulása s újabb az egyházpólitikai törvények hozzájárultak ahhoz, hogy a református papság anyagi helyzete még inkább megromlott. Nem csoda tehát, ha azt kell tapasztalni, hogy a tengődések is csak a kétes reményével biztató lelkészi hivattalól nap-nap mellett elidegenedik az ifjuság. Még érthetőbbé teszi ezt a helyzetet az, ha meggondoljuk, hogy az emelkedés lehetősége, az anyagi helyzet javulása — épp a református egyház szervezeténél és tisztán a hivataltól függő csekély anyagi tehetőségénél fogva, — olyan mértékben, a mint a lelkészek előkészítősége és kifejtett munkássága folytán, azt méltán megvárhatnák, csak nem teljesen ki van zárva, sőt az, mentől jobban lenne arra szüksége, az idők folytán annál nagyobb teherrel nehezedik rá.

Az év tavaszán a református konvent sem zárkozhatott el az elől a tapasztalat elől, hogy a lelkészek palástja megfakult, a tiszteletes urak táborában nagy a szegénység, a melyen segíteni kell. Az egyház méltósága is megkívánja, hogy a papoknak tisztességes helyzetet teremtsenek. A konvent a mint tudjuk, az általánossá vált és egyre fokozódó bajon akképp vélt segíteni, hogy elhatározta a lelkészek 600 forintos minimális fizetésének 800 forintra emelését. De ezt a határozatát egy föltételtől tette függővé. A föltétel az: ha a református egyház megkapja az államtól kért évi 400.000 forint segítséget.

De hát megkapja-e? És vajon ezzel rendezve lesz-e az ügy? Oly kérdések ezek, a melylyel a reform. egyház nagyjainak foglalkoznia kell s a melyek megoldását több körülmény megnehezíti. Ilyen a fizetések különbözősége, amely egyáltalán nincs arányban a káplántartási kötelezettséggel; ilyen az, hogy amíg az egyik egyházban, meglévő a lelkészjavadalmazásra az egyházi alap, a hivatkozott teher sem háramlik a lelkésztartás tekintetében, másik egyházban — nagy lévén a hívek száma — a hivatkozott teher mértékben kell megterhelni; de igen számos majdnem legtöbb egyházban az anyagilag is kevésbé tehető hívőkre az egyházi adó majdnem akkora összeggel sulyosodik, mint a mekkora az állami adó.

A tornai egyházmegye augusztus 26-án tartott gyűlésében élénken kereste a bajok e tömegének orvosló szerét. Vecsey József, az egyházmegye gondnoka, a lelkészi hivatalok rendszeresítése s az azzal járó javadalmazási kérdés és az egyházi adózási rendszer megváltoztatása dolgában, indítványt adott be, a melynek lényege ez:

Határozatilag mondja ki az egyházmegyei gyűlés azt, hogy:

1. Magyarország területén a lelkészi hivatalok rendszeresítése, fentartása s az azzal járó javadalmazás kérdése egységesített, s azok jövőben ne az egyes hitközségek jogait és kötelezettségeit, hanem az egyházunk egyetemének jogait és kötelezettségeit képezzék, minden más az egyházi életünk különböző ágazatainak kezelésénél az eddigi teljes függetlenség érintése nélkül.

2. Az egyházi terheink viseléséhez hivatkozva a tiszta jövedelem aránya szerint járuljanak!

A tornai egyházmegyei gondnok bőségesen megokolta az indítványát, a mely a közös teherviselés alapján nyugszik s abban ormulik, hogy ne az egyes ekkleziákra külön-külön nehezédjék a lelkészek anyagi dotációja, hanem a református egyház egyetemére és hogy a javadalmazást lehetőleg egyenlően osszák meg.

Vegyes hírek.

* A prezumpatív trónörökös betegsége. Udvari körökhöz közelálló váratlanul jött hírek deklarálják azt a hirt, hogy a prezumpatív trónörökös súlyos beteg. A betegséget hevenymeghülésnek szeretnék fültüntetni s minden komolyabb színezetet lepleznek. A királyi herceg betegsége azonban M—g. szerint nem akut. Igen valószínű, hogy keleti utazása alkalmával szerzte baját, a mikor is a durva hőmérséklet-változás a már szunyadozó csúshurutot továbbfejlesztette. Ez idő szerint ugyszólván megállapítható, hogy a betegség a kiterjedtebb csúshurut stádiumában van, a mely csúshurutról a tudomány mai állása szerint fel kell tennünk, hogy az esetek túlnyomó többségében tuberkulózison alapul. Igazolja ezt a feltevést az is, hogy a kir. herceg édes anyja, Mária Annunciata Bourbon hercegnő 28 éves korában, házasságának kilencedik évében, ugyanebben a betegségben meghalt. Tehát a kir. herceg

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A minta fiu.

Sudermann után: Krasznainé.

Igen, anyámnál voltam. — Ösmeretlenül ezerszer tiszteli. — Sokat kellett neki Önről beszélnem, nem győzte eléggé a szép idegen nő arczképét bámulni — nem mondja, hogy hizelegve van! — és végre elvette tőlem és elhelyezte a családi-albumban. — Csak egyet nem tudtam vele megérteni, ugyanis, hogy e kép eredetijével élhetnek, anélkül, hogy szerelemre és házasságra gondolnának. Ha elrejtett célzatairól mosolyogva eltereltem, két kezébe vette fejemet, komoly anyatekin-tével vizsgálólag nézett szemembe, — épen úgy, mint akkor, a midőn gyakran azon gyanu volt ellenem, hogy chokoláde-ot loptam a szekrényből — és halkán mondá: „Fiam, valamit titkolsz előttem!”

Szívesen emlékszem az ilyen pillanatokra, mert tudja, kimondhatatlanul jól esik írádtt szegény fejünket, két hüvös anyakéz között tudni — és ez annál inkább, mert igen gyakran és majdnem dugva történt. Ugy ő mint én, nem nagy lármát szoktunk csinálni; anélkül is tudtuk mit birtunk egymásban és nem volt rá szükségünk, hogy reggelire — és esteli köszöntésünket szerelmi vallomása-inkkal édesítsük.

Hál' Istennek hogy úgy volt! Szerintem az anya és fiu közti szeretetnek olyan tartózkodónak kell lenni, mint a férfiak közti barátságoknak. — Mindkettőnek csak akkor van valami értéke, ha a magától értetőség jellegét viseli magán, a miért kár sok szót szaporítani.

Semmit sem utálok jobban, mint az érzélgősséget, a mit legújabbban a költészetben — leginkább a francia modern színművekben, — az anya és fiu szeretet ecsetelésében találunk. Két tömjénfelhő miszticus káprázat lángjától hevülve, körül párázva egy viszonyt, amelynek magasztosságát és bensőséget legjobban elismerjük, ha a természetesség szűzi világosságát, mely azt körülveszi, homályba nem hagyjuk.

Emlékszik még Heine télimeséinek halhatatlan huszadik fejezetére, mely telve van finom, meleg természetes üdességgel és hasonlítva ezekhez az édeskés, mesterkelt enyelgésekhez, melyeket a Dumas és Augier Bergnard és Jaquesjai anyjakkal élveztetnek?

Hogyan? Ön azt hiszi az anyák e modern magasztalása előnyös a női nemre nézve? Ne csalja magát kérem! Nem hiába állott Lutetia istennő mint keresztanya bölcsőjénél!

Inkább hiszem, hogy karöltve jár a mindég növekvő felelősséggel, mely a férfiuél első sorban is nőiesség — vagy jobban mondva — „a nők”, a nők souverán megvetésében nyilvánul. A romlott és blasirt

férfi, ki minden asszonykegyből a melyet élvezett új lépcsőt épít azon talpazathoz, a honnan a női nemre letekinteni gondol, belátja, hogy egy helyen meg kell állania, hogy saját anyja testére nem szabad lépnie, ha saját tiszteletét — „a tisztelet” bizonyos körülmények közöt az önzőség legraffinrozottabb nem e nem akarja halálosan megsérteni.

A „Gomme” teliváru képviselője, mely bokáig modern — itt egy olyan tyпуст esetelnek igen tisztelt barátom, mely semmi esetre sem csak a francziáké, itt nálunk Berlinben is láthatjuk őket elég gyakran a gyakorló-térekben, a tözsdén a semmivők klubjában — az ifyjaita férfi a női nemet, mint általános fogalmat épen nem ismeri. Ahelyett három merő ellentétes kategóriát különböztet meg.

2. A közönyösöket, azaz nemnélküli lényeket. Ezekhez tartoznak esetleges nővérei mellet valamennyi jó családból való leányok, kik születésüknél fogva megközelíthetlenség és a melynek csoportjából egyszer később ha a szerelemben rokkant lett, feleséget fog választani; továbbá minden csunya, nagyon vézna és impertinens erényesek.

2. Az anya.

3. Az asszonyok. Az asszonyok a szó valódi értelmében, azok kiket ismer szeret és megvet. Kezdve a tizenhatéves polgárleánytól, kinek az első szerelem varázslata helyet a méregserleget, nyújtja, egészen a „Femme de quarante ans”-ig, ki mohón

egy tuber
* B
banda ga
nap ott
sötét éjje
kájukat.
egy éjsza
elemeltok
nát, dun
egy alvó
párnákat
lovát a r
pedig F
ték fel a
szalonnát
loptak el
H. Kállai
rában eg
rejtegette
is rálelte

* A
várni a
Sándor r
polgári k
Firedma
ros-Szige
jével aka
érésére
tért át
hüségét.
rekról in
lapiró és
lyos felt
A felek
lépés av
Párbaj u
(Vasuti
Belgrádb
mikor a
expressz
totta me
rani a v
csétlenül
holtra zu
súlyosan
Hoensbr
tért az
baton r
egyik ta

Jön
fürdőkrö
ruganyos

szívja a
maradvá

Azt
szet elle
megbosz
az életb

Néh
tak Ber
meiben
segük ál
nő hauer
hófehér
pár nag
tekintett
láttak v
metü me
föltt a
tettel, m
sában és
de még
belöle a
data, a
nagyon
ságot na
a nők e

Ha
sorok k
sérte és
még ma
a melyly
A
minden
suttogot

egy tuberkulice terhelt családból származik.
*** Betörő banda a Sárreuten.** Vakmerő banda garázdálkodik a Sárreuten, ma itt, holnap ottan, községről-községre vándorolva sötét éjjeleken viszik véghez vakmerő munkájukat. Nehány nappal ezelőtt *Váncsodon* egy éjszaka alatt két helyen törtek be s elemeltek egy csomó elemőziát és több párnát, dunyhát, sőt anyira vetemedtek, hogy egy alvó gyermek feje alól húzták ki a párnákat. *Nagy Bajomban* egy földmives lovát a mezőről hajtották el, tegnap éjjel pedig *Furtán* öreg H. Kállay Jánosnak törtek fel a kamaráját s onnan három oldal-szalonnát és 160 darab ezüst egy forintost loptak el. Érdekesnek tartjuk megírni, hogy H. Kállay János ezt a 160 forintot a kamarában egy zsák csucsába bevarrva tartva rejtegette a saját családtagjai előtt is és itt is ráleltek a garázda tolvajok.

*** Apró hírek. (Akik nem tudnák bevarni a polgári házasságot.)** Dr. Réczey Sándor nyíregyházi törvény-zéki jegyző a polgári házasság reményében váltott jegyet Fíredmann Bertával. Időközben Máramaros-Szigetre elbiróvá neveztetvén ki, új nevével akart már oda bevonulni, mely cél elérésére menyasszonyt a lutheránus vallásra tért át és tegnap esküdtek egymásnak büszéget. — (*Pisztolypárbaj.*) Nagybecskerekéről írják, hogy ott *Szilágyi Gyula* hírlapíró és *Simonits György* gyógyszerész súlyos feltételek mellett pistolypárbajt vívtak. A felek háromszor lőttek 26 lépésről 5—5 lépés avansszal. A golyók nem találtak. Párbaj után a felek nem békültek ki. — (*Vasuti szerencsétlenség Szerbiában.*) Belgrádkhoz közel eső *Rakovicza* állomáson, mikor a Konstantinápoly felől jövő keleti expresszvonat beért a pályaudvarra s lassította menetét, néhány kiránculó ráakart ugriani a vonatra. E közben hatan oly szerencsétlenül estek, hogy hármat közülök tüstént holtra zuzott a vonat s a többi három is súlyosan megsebesült. — (*Kitért jezsuita.*) Hoensbroch gróf, volt jezsuita Berlinben átért az evangélikus vallásra és múlt szombaton nőül vette a kamarai törvényszék egyik tanácselnökének leányát.

Ujra itthon.

— Saison kép. —

Jönnek haza nagyban az asszonykák a fürdőkről. A kura üdítő pihenése meglátszik rugalmas lépteiken, pirosuló orcáikon s sze-

meikben, melyek mintha még vakítóbban csillognának, mint azelőtt. Szinte ujjászülettek, megfiatalodtak az alatt, a míg nem voltak idehaza. Nem csoda, ha férj uramék kétszeres tüzzel szorítják őket szíveikhez.

Itthon vannak tehát, azaz lesznek ma holnap mindnyájan. Nem fognak többé hiányozni. Megjöttek s újut kedvvel szedik áldozataikat a könnyen hevülő ifjuság köréből.

Az első napok kissé szokatlanoknak tűnnek fel előttük. Meg emlegetik a fürdőbeii életet; a korai kelést, a hatféle toilletet, melyet egy nap magukra kellett venniök. Még csipdesik a férj uramat az udvarlók nagy számával és dicsérik az öreg orvos tapasztalt tanácsait. Aztán lassankint visszatérnek a régi kerékvágásba. Nem szólnak a fürdőről s csak itt-ott kerül még néhányszor szóba az a pár hét, amit ferjeiktől távol töltöttek.

A férjek pedig — e legálnoikkabb teremtese a világnak. — forró ölelések és még forróbb csókok közt sugják kis feleségeik fülecskéibe, hogy mennyire érezték hiányukat. — Hányszor akartak oda utazni, hogy legalább egy napig lehessenek újra együtt, de nem lehetett. Elmondják, hogy milyen unalmas volt itt az élet. Társaságban sem igen jártak. Későn keltek, korán feküdtek. Szinte maguk is csodálkoztak rajta, de aztán egészen megszeliődtek.

...S a kis feleség meg odasimul a férjhez s így gondolkozik: Kópé, azt hiszed, hogy megcsalhatok? Tán nem tudom, hogy éjjeli előtt sohasem jöttél haza? Hogy udvaroltál — uram bocsásd — a volt varrónőnek is? Azt gondolod, nem tudom, hogy örvendél ennek a kis „pihenés“-nek, melyet a kompánia előtt olyan felesen hangoztattál? ...Tudok mindent, de nem szólok semmit. Azt sem mondom el, hogy én sem untam magam. Kedves fürdőorvos és egy igen ügyes, szellemes ifjú volt körülöttem mindig. Azt sem kell neked tudnod, hogy hány éjjeli zenét s mennyi virágcsokrot kaptam. Mulattam én is. Gondoltam ugyan rád sokszor, de ez a kis „pihenés“ nekem is nagyon jól esett...

A fiatal pár mosolyogva öleli át egymást és míg „jókaiak édes-égeről“ szólnak, olykor-olykor eszükbe jut a „vakáció“ egy-egy kedvesebb alakja.

De az nem ront a dologon semmit. Ők azért szeresik egymást.

szívja ajkairól egy lankadt vonzalom izetlen maradványait.

Azt hiszi Ön, egy ilyen szakítás természetellenes és megboszulja magát? Oh hogy megboszulja magát, arra hozhatnék Önnek az életből egy jó példát. Hallgasson reám!

Néhány évvel ezelőtt gyakran találkoztak Berlin színházaiban és hangverseny termekben egy fiatal párral, kik sajtáságos szépségük által feltűnést okoztak. Nem férj és nő hanem anya és fia. A nő egy matróna hófehér hajjal magas tiszta homlokkal, egy pár nagy fekete szemmel, melyebe ha bele tekintettek, mintha egy tenger szeretetet láttak volna benne. — A férfi hatalmas természetű meglepően szép vonásokkal, szemöldéi fölött a Jupiterráncz, egy jóllakott tekintettel, mely mégis örökösen keresett. Tartásában és modorában tökéletesen szalonember, de mégis egy kissé feszes, nagyon is kiritt belőle a tartalékos tiszt. — A diadalok tudata, a mely ki volt vésvé vonásaiban, kissé nagyon is előretolalkodónak látott, a blaszirt-ságot nagyon is szándékosan mutatta. De a nők ezt szeretik.

Ha az öreg nőt vigyázattal kísérve a sorok közt haladt nem egy szép szem kísérté és a nők érdeklődését és bámulatát még majdnem jobban felkeltette a figyelm a melylyel anyjairánt viseltetett, mint föllépése.

A büszke fölány egy nemét árulta el minden vonása, a mint hozzá lehajolt, amint suttogott neki valamit, a mint őt kiszolgált

minden át volt hatva a leggyöngédebb lovasgiasságtól és a legájtatosabb, szeretettől — oly kép, mely minden női szívet gyönyörködtethetett. És ha megtörtént, hogy köszöntöttük egymást — néha találkoztunk társaságban — mindjárt elhalmoztak e kérdéssel: „Ki ez az ur?“

Némely körben természetesen ismerős volt, ugyan is ismerős. Meg volt a jó hírve, hogy a nők nagyon is elkényeztetették, és ő maga nemeselfogulatlansággal beszéltsikereiről.

A férfiak természetesen nem szerették, de azért óvakodtak fölöle kicsinylőleg nyilatkozni mert carriere-je épen oly fényet volt mint megjelenése. Régi de elszegényedett nemes családból származott és bankigazgató volt, egyike a „schneidig“-ok iskolájából, a mi most oly nagyon divatba jött. A miniszteriumnál nagy reményeket fűztek jövőjéhez. Ha „stréber“-nek neveztek, nem törődött vele; enyhítette azzal, — hogy — jól meg gondolt cznismussal mosolyogva helyben hagyta.

A nőket inkább érdekelte az az elbűvölő inger, melyet más nőkre gyakorolt. Bizonyos tartózkodással beszélt róla, mintha félték volna tőle. Néha-néha szívtelen rouének neveztek, kicsapongó önzőnek; de épen azokról, kik róla a legrosszabbat állították, ő szándékkal a legjobban nyilatkozott. — Látja tehát, hogy nem volt bosszuálló.

Anyjával szemben szeretetreméltó bánásmódja új glóriát kölcsönzött személyiségeinek. „Jó embernek kell lennie, mert mintaszerű

És jövőre alig várják, hogy újra bekövetkezzék a fürdő-szezon. Hiszen az asszonykának szüksége van reá. Az orvos azt mondta.

A férj pedig beleegyezik, bárha „szíve vérzik is utána“ . . .

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Köziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, é. d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 órák közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk akadémia palotájában.

A debreczeni Munkás Dalegylet szept. 14-én tartja a „Margit“-ban táncz és dalestélyét.

Zeneestély a „Bika“ kávéházban: hétfőn Magyar testvérek, szerdán Rácz Károly. Az „angol királynő“ szállodában minden kedden, pénteken és vasárnap.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6 ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Famunka vitás. A közgyűlési egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken a haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 órakor.

— **Istentisztelet.** Az ágost. hitv. ev. templomban vasárnap d. e. 10 órakor Mohr Béla s lelkész predikál.

— **Tisza Kálmán jubileuma.** Az idén negyven éve hogy a nagyszalontai református egyházmegye Tisza Kálmánt főgondnökká választotta. A n. szalontai egyházmegye közgyűlése Szel Kálmán esperes megnyitó beszédében kiemelte a jubiláns kiváló érdemeit. A közgyűlés tagjai a jelen levő főgondnokot meleg óváczóban részesítették.

jó fia,“ így következtették. Csak egyesek akadtak, kik mondták, hogy az érdemes matróna jó eszköz cokettériájához, nem több, nem kevesebb, mint a gyémánt, mely jól ápoltt kezein fényelt, vagy mint a bernhardi, mely különben kisérni szokta. De a rossz nyelvek! Végre ugyanazok voltak, kik —

Egy véletlen összehozott az öreg hölgygyel, ki már első beszélgetésünk után fogva tartotta szívemet. Mily előkelőség a gondolkodásban, mily gyöngédség az érzelmeiben! És mint ragyogtak szemei, ha fiáról beszélt! — Mily ártatlan lelkesedéssel sorolta elő nekem annak előnyeit! De hiszen az anyák mind ilyenek! — Áldjon meg az Isten érte őket!

Mikor olyan sok fájdalommal nevelte őt. — Egy vagyontalan tiszt házában bizony nem jut busá-an semmiből — hozzá még egy csapat gyermek — oh, sokat kellett otthon nélkülözniök, és a leányok titokban egy fehérnemű — üzlet részére himeztek; mindent elkövettek hogy lehetővé tegyék a fiu drága kiképzetését, és később, még egészen célhoz jutott! De most midőn elmúlt a szükség s a többiekéről mindről gondoskodva van — legjobb jó férjéről ott fenn az égben — most elhatározta magát, hozzá a legidősebbhez, a kedvencz, imádott fiához Berlinbe költözni, hogy annak szerencséjében gyönyörködjek! és nála is szándékszik életének hátralevő éveit eltölteni.

(Folyt. köv.)

— **A Tüdös család gyásza.** Nagy kiterjedésű, előkelő debreczeni családot ért gyász tegnap délután. A helybeli ev. ref. főgymnasium tavaly nyugalomba vonult sok érdemű igazgatójának id. Tüdös Jánosnak szerető hitvesét rövid szenvedés után a halál elszálította övéi közül. A szomorú eset fölött nagy és őszinte részvét nyilvánul mindenfelé a hol a derék családanyát, a tiszteletreméltó urinót ösmerték. Caládja a következő gyászjelentést adta ki:

A legmélyebb fájdalomtól lesújtva tudatjuk a szerető hű hitvesnek, anyának, testvérnek és sógornőnek néhai Tüdös Jánosné szül. Kardos Erzsébetnek folyó évi augusztus hó 29-ik napján délután 3 órakor, életének 62-ik boldog házasságának 40-ik évében, rövid szenvedés után történt csendes elhunytát. A boldogultnak földi részei aug. hó 31-én délután 4 órakor fognak a Nagy-Péterfia-utcza 830. sz. háznál, a ref. egyház szertartásai szerint tartott rövid ima után, a Kossuth-utcza temetőben örök nyugalomra tételni. Ezen végtisztességtételre az elhunytak rokonait, jó ismerőseit s a résztvevő közönséget bánatos szívvel meghívjuk. Kelt Debreczen, 1895. évi augusztus hó 29-ik napján. Férje: Tüdös János. Gyermekai: Dr. Tüdös Kálmán nejevel Lengyel Ilonával; Dr. Tüdös János nejevel Kálmánczhey Irénnel; Tüdös Béla nejevel Szabó Margittal; Tüdös Antal; dr. Tüdös László; Tüdös Erzsébet férjével Szoboszlai Sándorral; az unokák nevében is. Testvérei: Kardos Mária özv. Kolbenhayer Edéné; Kardos Eszter férjével Fleischer Gusztávval; Kardos László nejevel Szabó Rózával; Kardos Mór, özv. Sógornője. Tüdös Klára. Sógora: Tüdös József nejevel Kecskés Ágnessel. Béke poraira!

A temetést a Gebauer „Érczkoporsó-gyár“ tem. intézete rendezi.

— **Az új igazságügyi palota.** A városi tanács tegnapelőtt adta ki a kir. törvényszéknek a beköltözési engedélyt az új igazságügyi palotába. — Az engedély kiadását megelőző hatósági vizsgálatról fölvetett jegyzőkönyv szerint épült a foházat is számítva a földszinten: 49 szoba, 12 előszoba, 9 magánzárka, 1 fürdőszoba, 3 konyha, 4 kamara, 1 fertőtlenítő kamra; az első emeleten 40 szoba, 12 előszoba, 1 nagy és 3 kisebb tárgyalási terem, 1 mosdó szoba, 1 nyomda helyiség, 2 munkaterem, 4 közös börtön, 11 magánzárka, 1 raktár; a második emeleten 11 szoba, 2 előszoba, 1 fürdőszoba, 1 konyha, 1 kamara, 3 raktári helyiség, 7 közös börtön, 9 magánzárka, 1 orvosi szoba, 1 raktár, a harmadik emeleten 1 közös börtön, 10 magánzárka. Összesen tehát az új igazságügyi palotában 204 különféle helyiség van.

— **Furcsa háború.** Szokatlan élenk mozgalom volt tegnap a csillag-utczai kútnál. Az ember távolról azt hitte volna, hogy legalább is az „élet forrása“ nyílt ott meg, vagy ártézi forrás szakadt fel a föld kebeléből. Pedig dehogy. A föld, viz nyugodt volt, csak a légben uralkodott villamos feszültség s a hűs nedvért epedők keblében lázas izgatottság. Voltak már elegendő férfiak, asszonyok, kik vizet akartak meríteni, de nem lett volna teljes a kép, ha a forrásnál meg nem jelenik Mózes. Vagy más szóval nem is érdemes a kútra menni ha nincsen ott suszterinas. A katonaságot nehezen felejtő, vizet merítő fehérség már-már a banat s a fájdalmas szomorúság karjaiba omlik, s talán keserves panaszokkal telik meg a lég a távoli nagy gyakorlatok miatt, de im a távolból a dézi valzer hallik egészséges fütyi alakjában. A társaság kész volt vele: jön Mózes. Aztán előbb egy pár csiklandós nóta, később egy fél repülő papucs, utána egy másik érkezik — s végül kontyra csapott sapkával Ó. — Ter-

mészetenes közérdeklődést viv ki, hiszen ismert alak, mindenkihez van egy pár nyájas szava, hogy ez nem mindenkinek tetszik, az nem az ő hibája. Különös kedvencei a fehérceledek. Egyikhez a papucsát küldi vizitbe, másikat oly kedvesen marasztalja, hogy a vizet is kiborítja, a harmadiknak meg oly csinos ruhája van, hogy azt neki meg kell tapogatni. Éppen így volt tegnap is. De hát minek olyan kényesek az asszonyok. Mózes csak a ruháját tapogatta meg s már egész izgatottan válaszolt a menyecske. Ezt az egyedüli don Juán nem tűrhette s még inkább bebizonyította, hogy csak egy egyéntől fél a világon s ez a majsztrammé. Bizony nem lett elég a harcban a nyelv szerepe, eevouták a tartalékcapatot is, az ökölt, a karmokat s végül a vizes korsót. Persze azt hiszik, hogy szokás szerint az asszonyok győztek. Dehogy! Mózes, az utcai énekes és tánczos kitánczolta a győzelmet, megverte az asszonyt! A nagy közönség pedig nézte és élvezte a harcot. Ez eddig jó volna, — gondolja Mózes, — de eltört az asszony fején a korsó s aztán a rendőr is felírta a szép és dicső Mózes János nevet s most már a majsztrammé meg az I. kerületi rendőrkapitányság következik.

— **Ellenőrzési szemlék.** Az ellenőrzési szemlék a közöshadseregben és a honvédségnél a következő sorrendben fognak megtartatni. A közöshadseregben a főszemle október hó 14, 15, 16 és 17. napjain lesz. Az utószemle október 30 és 31.-kén. A szemle helyisége a Pavillon taktanya lesz. A magyar kir. honvédségnél október hó 1. 2. 3. és 4-ik napjain tartják meg a főszemlét, az utószemle november 21 és 22-ik napjain lesz a péterfia utcai honvéd taktanyában. A szemléken a katonaság részéről jelen lesznek Radeczky László százados a közös hadsereg részéről, Budaházy százados, honvédség részéről és a polgári hatóság részéről Simon Mihály katonatábornok fogalmazó.

— **Az István malom új épülete** már egészen készen van. Ez időszert a malomberendezésének munkálatai folynak, melyeket szeptember közepe táján befejeznek s akkor az új malom is megkezdheti működését jóval nagyobb örlőképességgel mint a régi, amely tavaly legett.

— **A ki a rendőröket szidalmazza.** Tóth István napszámos tegnap délután alaposan beszeszeselt, úgy, hogy nem tudott megállni a lábán. Dülöngözött hol jobbra hol balra keskeny volt neki a Miklós utca. A pálinka erősebb volt azonban, mint ő, s azt a kis kegyét is megvonta hogy legalább dülöngözve érjen haza. Leterítette a földre s ilyen állapotban találták meg a rendőrök. Tóth amiért a rendőrök nyugalmában háborgatták, dühös lett s szidalmazni kezdte őket. A rendőrbiztos is hasonló bánásmódban részesítette, de nem soká tartott ez a csinos kis utcai jelenet, mert a dühös embert összekötözve szállították be a városháza börtönébe.

— **A megtévedt nő öngyilkossági kísérlete.** Nem első és nem is utolsó eset, hogy a csábításnak nem tud eilentállani, a szerelem sőtét vermében esett ártatlan lány. A csábító büntetlenül, lelki furdalás nélkül tovább áll és a szerencsétlenül járt leány apátlan gyermekével, kitzasztva a tisztességes társadalomból, a megvetés könyörtelensége előtt esedezik, a szájalom, a bocsánat iránt. Ilyen lelki bánatnak elviselésére gyengének érezte magát Szűcs Agnes és csapókeri lakásán véget akart vetni életének. Meg volt a zsinég is, melyre éppen akkor akarta felakasztani magát, mikor a háziasszonya véletlenül betoppant a lakására. Az apátlan kis poronty annak a véletlennek köszönheti, hogy az édes anyját is el nem vesztette.

— **Országos nemzeti szövetség.** Ez lesz a czime azon új országos egyesületnek, melynek létrehozásán most fáradoznak országos nevű emberek. Ez a szövetség társa-

dalmunkat kívánná regenerálni, a melyet az áldástalan politikai pártküzdelmek megbénítottak és részekre forgácsoltak. A felügyelő bizottságban, valamint az igazgatóság tagjai között csakugyan olyan egyének neveivel találkozunk egymás mellett, a kik a különböző pártok vezérférfiai. Elnök például gróf Szapáry Gyula, társelnökök Hódossy Imre, dr. Jókai Mór, Péchy Tamás, gróf Teleky Géza. Az alelnökök között ott vannak: Bartha Miklós, Chorin Ferencz, Förszter Nándor, Hoitsy Pál, Tibád Antal stb. A nemzeti szövetség támogatása végett az igazgatóság úgy a varmegyék, mint a városok előkelő férjainhoz kérelemmel járult, megküldvén egyúttal alapszabályait, mely az egyesület célját, hatáskörét ismerteti.

— **Összeomlott állvány.** Nagy riadalmat okozott ma délután a Széchenyi utcza az épülő királyi táblánál egy a föld színétől 15 m. magasságra épített állvány összeomlása. Szerencsére az állványon nem volt senki s épen az összeomlás pillanatában akartak a munkások felmenni. Csupán az történt, hogy az állványra helyezett meszes dézsa egy munkásra esett s a méz ráomlott.

— **A vízvezeték.** Idegen: A mint hallom, városunkban rövid idő múlva vízvezeték fog létesülni, bizegyára sok polgár csatlakozott e terv kivitele végett, nemde? Városi: Ó igen! valamennyi — korcsmáros!

— **Emberbarátok figyelmébe.** A Csanaud-vármegyében fekvő Református-Kovács háza község ev. ref. egyháza az omladozó és szűk imaház helyett új templomot akar építtetni s a szintén roskadozó paplakot is fel kell építtetnie. A szegény egyház hiveinek évek hosszu során tartott megadózatása utján összegyűjtött 8000 forintot, de még legalább 8000 frt szükséges, mely összegnek megszerzése végett most gyűjtést indít az egyházközség. A hozzánk is eljutott gyűjtőívet Nagy Károly kovács házi lelkészen és Hajdu István gondnokon kívül, az egyházmegze esperese, Szabó János és a kerület püspöke, Kiss Áron is aláírták, felhíván adakozásra az emberbarátokat.

— **Kertészek és kertgazdák figyelmébe.** A magyar műkertészek és kertgazdák országos önképző és segélyező egyesülete szept. 19—22. napjain Zentán, amikor Ó Felsége a király is ott időzik, kiállítását rendez. A kiállításra való részvételre a tanács utján felhívják a debreczeni kertészeket és kertgazdákat. Ó Felségének befogják mutatni a magyar kertészet, zöldség és gyümölcs-tenyésztés előrehaladott állapotát.

— **Elveszett.** Tegnap délután a Kossuth utcza élvén egy női arany óra láncczal. A megtaláló sziveskedjék a rendőrségnek átszolgáltatni, hogy illő jutalomban részesül.

Összehasonlítás.

— A lelkészválasztás. —

Debreczen, aug. 30.

Az a párt, mely a „Debreczen“ hasábjain Mitrovics mellett fujja a harci indulót, úgy járt, mint a Faust inasa, ki előidézte ugyan a szellemeket, de midőn előjöttek, nem birt azokkal.

Egy oldalról sem hallottuk többször hangoztatni a speczialis debreczeni érdekeket, miut épen arról az oldalról s mikor ez a debreczeni szellem hatalmassn megnyilatkozva, méltóságának tudatára ébredve, tiltakozik az idegen invazió, a nepotismus és barátai ellen s elsőpréssel tenyegeti a szentségtörőt, ki felébresztette: most már szeretnék, ha nem volna olyan erős ez a felébredt szellem, sőt, o tempora, o mores! most már az elvek magaslatára való emelkedést adják s országos kapacitást, szellemi nagyságot emlegetnek s ezzel szembe állítva Debreczent, azon következtetésre jutnak, hogy nálunk nincsen se tudományos, se egyéb tekintetekben kiváló pap, mert „egy az Isten és Mitrovics az ő prófiétája.“

Nem vártunk egyebet erről az oldalról s nem is szólunk volna a dolghoz. De nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a debreczeni

ref. egyház félelmükne protestáns mozgalmak majd leszáról a ma

No há nem kerül gyárából. rozták az debreczeni litikai párságára áll szolgálatát választás ösvényére

De n nem protönök szive harcok versengés iránti muvonta mársulytson i

És h ház igaz mény, ugy mint azt, sága, mel ról ki ak feltékeny annak ne vallásához országos detnek, n nevelt pa hanem az helye gebreczen igazi lel

Mert templomi zetekkel, mit haszn kitett népből ismeri tudásra emberére, is annyir az ő jelő tunk el eddigi él lelki szül képes.

És h magunkn messzire Thec gesen kiá ben Mitrv ő tudomá hol ellen

De papra v urvan, k meri, ki tileg fog csinyes szó akko hanem komolyan sokkal n tudomán lefesti, n kell, mer elveiben itja erőf lenségek ház ad ket nem nem ped

Ilyen gy rény kis harmóniá hithűség hid-g el képeesség tapaszta

És képzetts tanjelét

ref. egyház renomméját is emlegetik s azon félelmüknek adnak kifejezést, hogy ha a protestáns közvélemény megtudja a jelen mozgalmakat s Mitrovics ur mellőztetését, majd leszállítja a debreczeni ref. egyházat arról a magas polcra, hová eddig állította.

No hát ennél nagyobb bombaszt még nem került ki a „Szinay nacscsagáék“ szögyarából. Mert ugyan kérjük: kik inszenizáltak az egész mozgalmat? Kik tették a debreczeni fényes egyház presbiteriumát politikai pártusák színterévé? Kiknek kívánságára áll a presbiterium egy politikai párt szolgálatában? s kik azok, a kik a lelkészválasztás ügyét átvitték a politika sikamlós ösvényére?

De ne féljenek! Az ország protestán s nem protestáns közvéleménye mártudja s önök szívességéből — hogy mily egyháziatlan harcok folynak ott hol előbb a felett volt versengés: ki a nagyobb a protestáns egyház iránti munka szeretetben s bizonyára le is vonta már a konsequentíát a felett, hogy kit súlytson ítéletében.

És ha Debreczen és a debreczeni egyház igaz érdekeit tisztán látja a közvélemény, úgy nem fog mást mondani ítéletében mint azt, hogy azon felfogásnak van igazsága, mely a politikai vitákat az egyházteréről ki akarja küszöbölni, mely ragaszkodik feltékenyen őrzött kincséhez, főiskolájához s annak neveltjéhez, mely ragaszkodik ősi hitvallásához, melyet a debreczeni főiskola országos hírv professzorai századok óta hirdetnek, mely hitvallást egy más szellemben nevelt pap bizonyára nemhogy megerősítene, hanem meggyöngyíteni kívánná, s végre hogy a helyes felfogás, mely megkívánja, hogy a debreczeni pap nemcsak szobatudós, hanem igazi lelkész legyen.

Mert mit használ a mi népünknek az a templomi beszéd, mely telve van tudós idézetekkel, nem szól a nép szívéhez? Mert mit használ a nazeréizmus kísérteinek kitétt népek az, ha papját csak a szószék-ből ismeri meg? Bizonyára nem egy öreg tudósra van szükségünk, hanem a tett emberre, kit ha nem magasztalunk is annyira, mint a Mitrovics hozzátaozói az ő jelöltjüket, nyugodt lélekkel becsátunk el a hívek közé, mert tudjuk róla, eddigi életéből ismerve őt, hogy a népnek lelki szükségét ismeri s azokról gondoskodni képes.

És ha csak a tudóst kívántuk volna magunknak, nem kellett volna érette nagyon messzire mennünk!

Theologiai tanáraink mindenkor dicsőégesen kiállották a harcot hitünk védelmében Mitrovicscal vagy bárkivel szemben; az ő tudományuk mindenkor áll azon a fokon, hol ellenfeleiké, talán kissé magasabban is.

De nekünk nem professzora, hanem papra van szükségünk s ezt Mitrovics uran, ki a lelkészkedést csak könyvből ismeri, ki az egyházigazgatással csak elméletileg foglalkozik, fel nem találjuk. Nem kisinyes localpatriotizmusról van tehát szó akkor, midon Mitrovics urat mellőzzük, hanem debreczeni egyházunk jól felfogott, komolyan átgondolt érdekeiről és ha még sokkal nagyobb volna is Mitrovics tanár ur tudománya, mint a minőnek az elfogultság lefesti, nekünk sem ő, sem tudománya nem kell, mert az a tudomány a miénktől alapelveiben különbözik. Nekünk egy tevékeny ifju erőre van szükségünk, ki a kényelmetlenségekkel nem törődve, foglalkozik az egyház adminisztrációjával s politikai pártérdeket nem ismerve, vezeti a presbiteriumot, nem pedig a presbiterium által vezetetik. Ilyen gyakorlati férfura találtunk egy szerény kis ecclesiában, s e férfuban szerencsés harmóniával egyesül a debreczeni főiskola hitűsége, a Mitrovics ismeretes monoton s hideg előadásánál sokkal kiválóbb szónoki képessége, a gyakorlati adminisztrációban tapasztalata és megnyerő külsőben ifju ereje.

És még egyet, ifju jelöltünk tudományos képzettségének s tehetségének naponként tanjelét adja az egyházmegyei főjegyzői s

tanácsbírói tiszt betöltésében. Bizonyára jól tudta a debreczeni tekintélye egyházmegye hogy kinek nyujtsa az elismerés koszoruját, midon őt e teszteségek viselésére elhívta, Azért nem egyéb üres frázisnál ellenfeleink azon kijelentése, hogy a két jelöltet összehasonlítani nem lehet.

Ellenkezőleg hasonlítottunk csak őket össze s akkor derül ki, hogy az összehasonlítás a Szele György javára dől el. Egyik (Mitrovics) a tanári pályán működik sikerrel, másik (Szele) a gyakorlati pap hivatását tölti be általános meglegedésre.

Az tehát itt a kérdés: tanár kell-e debreczeni egyháznak vagy pap. Polgártársak ítéletek és válaszlatok.

Justus.

Tanügy.

* Az országos tanítói árvaház még az idén benépesül. A fővételre olyan tömegesen jelentkeznek árvagyermek, hogy sürgősen kell intézkedni a kolozsvári fiúarvaház megnyitására, valamint a harmadik orsz. tanítói árvaház felállításáról, melynek helye valószínűleg Pápa lesz, a Dunántul ez egyik központi fekvésű haladó városa. Ez idő szerint még csak 40 árvának viselik gondját a debreczeni árvaházban, akik különféle vallásfelekezetűek s képviselve van köztük a magyarországon kívül a román, szász, szerb, tót és orosz nemzetiség. Vasárnapra már 60-ra szaporodik a számuk s ősszel kétszázon kívül eléri a 160-at. Akkor teljes lesz a létszám. A kolozsvári árvaházról azokat a leánygyermeket, kiknek fiu testvéreik Debreczenben vannak, számszerint 19-et, ide helyezik át. A budapesti Pedagógium mellett fennálló és az Eötvös-alapból fenntartott árvaházat pedig feloszlatták s annak 25 növendékét hasonlóképen a debreczeni országos árvaházba küldik tovább nevelés végett. Az árvaház növendékei jelentékeny számmal fogják szaporítani a helybeli tanintézetek népességét. Mert mindegyik növendék saját felekezetének elemi vagy középiskolájába megy az új tanév kezdetén. Az olyan árvák pedig, akiknek iskolatovább képeztetése gyöngye tehetségeik miatt nem ajánlatos, hajlamaik és az árvaházi gondnokság legjobb belátása szerint mesterségre adatk. A kultuszminiszter közelebb kinevezte az árvaanyát is, Székely Melinda k. a. személyében, aki eddig a helybeli nőegylet elemi iskolájának volt az igazgatónöje. Az árvaanya tisztét ideiglenesen Bartha J. árvaanya neje viselte.

* Értésítés az igaros mester urak számára. Az iparos tanoncziskolába a beiratások és a tanítások — építkezés miatt — szeptember hó 16-án kezdetek meg. Beiratkozás, bizonyítványkiadás a N. Csapó-utcán a „Kovács kaszárnya“ mellett fekvő Barsay féle házba áthelyezett igazgatói irodában történik és nem a főiskolában. Ap iparos tanoncz iskola igazgatósága.

Városi és megyei hírek.

* Növekedő adóbevételek. Az elmúlt év augusztus havában a városi adó pénztárnál hetvenkétezer forintot vettek be; az idén augusztusban már eddig is kilencven ezer, tehát tizennyolcezer forinttal több folyt be.

* A jog és pénzügyi bizottság holnap d. u. a városháza legyzői szobájában ülést tart, melyen különféle ügyek tárgyalatnak.

A párisi jövendőmondó nők.

Ama asszonyok száma, a kik elég vakmerők a sötét jövő tükáiba pillantani, min-

den haladásunk s fölvilágosodottságunk dacára napról napra növekedik. De seho sincs annyi modern boszorkány, mint éppen Párisban, a legczinikusabb világvárosban. Hogy mi mindent mivelünk ott a magnetizmussal, a kártyákkal, a kávéaljjal és a tojás fehérével, az már annyira nevetséges, hogy még a rendőrség sem akarja szó nélkül tovább tűrni s erősen nyomozza a modern Pythiákat, a kik az ujkor naiv gyermekeit is klasszikus hidegvérűséggel rabolják ki. Napról napra vannak meglepetések; így a legutolsó időben valami Mm. O. a próféciával megáldott nők főfő tudósával is megesezt az a kis bolondság, hogy éppen akkor nem tudott a jövőbe látni, a mikor a legjobban kellett volna.

Két igen elegáns uri ember jeleat megála.

— Asszonyom, igazán képes ön jövendőlni.

— Mindenesetre, uram! Én tisztán látom a jövőt és nincs szükségem hozzá es kártyákra, se magnetizmusra, csak az ön balkezére.

Ez a világosítás az elegáns urak egyikehez volt intézve, a ki azonban előbb a jövendőmondás díját is szeretete volna tudni s csak minekutána megtudta hogy az 10 és 30 frank között váltakozik, nyujtotta oda a kezét egy 10 frankos próbajövendőleshez.

— Oh látom — mondá Mm. O. pythikus komolysággal — hogy ön nyugalmazott kapitány, hogy sok keserűségen ment át, de szép jövőnek néz elébe.

— Egyebet nem lát asszonyom? Nem olvas ki ebből a kézbd, az én kezemből semmi kellemetent?

— Szó sincs róla.

— Ugy hát az ön jós tehetsége mit sem ér, mert ez a kéz hivatva van önt a törvény nevében érinteni s önt svindli miatt elfogni. Van szerencsém bemutatni magam a városnegyed rendőrbiztosa vagyok.

E kissé lehűtő incidens következtében Mm. O.-nak rögtön eltűnt minden magnetizmus s a jövő képei egy zavaros kaoszszá kavartak testi lelki szemei előtt. A megvakulástól megóvandók őt, hir szerint rögtön egy magányos sötét czellába kísérték.

Táviratok.

Szenzációs esemény dr. Takács Zoltán letartóztatása ügyében.

Budapest, aug. 30. (A Debr. Ell. ered. táv. Ér. d. u. 4 órakor.) Tudvalevő dolog, hogy a Berecz Testvérek a ker. bank kárára 38000 frtot sikkasztottak. Takács Zoltán dr. fővárosi ügyvéd, a ki a Szeless Adorján féle hecczek alkalmával nagyban szerepelt, ma ezen sikkasztási ügyben elfogatott.

Mai vallomásában beismerte hogy a Berecz testvérek az eltikkasztott 38000 frtból 20000 frtot nekiátadtak. Mentségül azt hozza fel, hogy gondolata az volt, miszerint a Bereczék kiszabadulása esetén a pénzt nekik adja és a pénzt azért mindezideig magánál tartotta.

A bűnben való részességét a Bereczék vallomása után azonnal beismerte.

Az én keresztfiam.

— Regény. —

Írta: Sz. Buday Etel.

Igy az én álomom által lenyűgözött szellemem is varázsfénybe jutott és a fényárba elbűvölő csodás dal hangzott, mintha mennyei serafok kara zengett volna. És gyermek valomban, az érettkor szellemével fogám fel, érzem át a dalt; mely szívemhez szólt. S a káprázatos ragyogó fényből, opál színt játszó illatos köd szállt elémbé. A gomolygó csillogó ködből, mely elnyomással fenyegetet kibontakozott egy alak, kinek ajkáról zengett a bűvös dal. És az ifju magához intett, felém nyujtva egy karika gyűrűt, melynek szípkáló fénye hevített s én megigézve még is csak, nemes szép arcát — ragyogó kék szemét láttam, amelyekből jól ösmert fény sugárzott rám és a jövő feltárult titka egybe vegyülve a jelenel kiáltám „Pál!” és a férfikort jelző név kimondása, azon pillanatba éretté vált szellemem kinyilvánulása volt.

Amidőn felocsudtam, még egy perczre más színben láttam a világot, akkor még az előre megérzett szellemnek egy szikrája lakozott bennem; azért anyámat is egész más szemekkel néztem, ki előttem állt, egyik jól ismert huszár tiszt karjába kapaszkodva. O ekkor bántotta lelkemet először visszafogása, hogy nem atyám oldala mellett láttam anyámat. És oly idegenül tekintetem rájuk mintha nem lettem volna tiszta öntudattal de azért még is megértem midőn a tiszt mondá „elvisszük magunkkal?” — „nem... nem” — válaszolta anyám hevesen — „e gyermeket soha ki nem állhatam.”

És e kegyetlen természet ellenes szavak dermesztő hidege mainapig urálja szívem. Az után nyert boldogság, szeretet minden édes melege, sem bírtak elenyésztetni azon fagyosan sajgó érzést, mit anyám kegyetlen szavai szívemben keltettek.

Dermedten maradtam, szólni sirni nem tudtam, csak merőn anyámra bámultam míg előhívott dajkám nem jött, hogy anyám parancsára aludni vigyen.

Azon este, elaludni nem bírtam korán. Valami szokatlan izgalomtól gyötörtetve, mely tán előérzet volt, hánykolódtam ágyamban.

Szép holdfényes este volt, mely tündéri fényével még inkább felizgatva kicsalt nyughelyemből és felmáztam az ablak párkányára élvezni a szép éjt, meg a kertből beömlő friss légáramlatot, mely jól esett láztól forró kis fejemnek ennyitve azon emésztő tüzen, mely szívemig égetett. Mintegy elszibbadva bámultam az éjbe.

Tehettem; nem vigyáztam reám senki magamra hagytak, azt hitték hogy alszom. Jó dadám is a konyhában volt elfoglalt. Nyüzsgött a ház a sok vendégtől, a lefelé sétáló fényes egyenruhás tiszteket kedvemre nézhettem. Ó, mert az én mamácskám, nagy előszeretettel viseltet a tiszturak iránt, így azután a közeli székvárosból seregesen keresték fel az atyám házat, hol a háziaszszony édes mosolya, az eszem-izsom, dinomdánom kinemfogyott.

Szegény atyám, inkább szerette anyámat, sem hogy szigorú birt volna iránta lenni s kedvteléseit meg tudta volna gátolni. Vannak nők, kikre azt mondjuk: minden vétkök csak az volt hogy nagyon szerettek — úgy vannak a férfiak is, kikről szintén elmondhatjuk, minden gyengeségök nagy szerelmökbe rejtett. Ilyen gyöngességbe csapott már át az én nemes szívű atyám szeretete is, mely elvette lelki erejét, hogy erélylyel megvédje házitüzhelyét, melynek melegénél idgenek sütkéreztek, még az ide-tova szalngáló szikrákat is úgy elkapkodva, hogy szegény atyám számára — misem maradt hátra.

A fehér kavicsos holdvilágított napon sétáló vendégek közt hosszan elnéztem az én jó atyám kimagasló szál alakját, mely egyedül sötétlett ki a fényes egyenruhások

közül. És szívem valami kinem magyarázható szorongás fogta el, ha atyám deli alakja eltűnt a fák árnyában. Szorongva lestem hogy újra eltűnjön, féltve hogy nem látom többé. O, az árny; mely a jövőbe várt rá, felépreszté ösztönszerű sejtelmemet már akkor és féltettem atyámat kimagyarázhatatlan érzésből valami, előre nem tudható veszélytől.

Anyám fehér ruhás alakja is felcsillallott hozzám, amint körül rajongva hódolótól, ide-tova tünt a kert kigyózó utain mint kecsesen lengő vili. Még édes kacajának üde csengése is felhangzott hozzám; de melyen keresztül véltem hallani, amint szívtenül monoa „e gyermeket soha nem állhatam ki.” És a vissza emlékezés keservétől össze szorult szívem, köny szökött, szemembe, melyet az anyai szeretet bínya pillámra fagyasztott. Ó, az első igaz bánattal, szív fájdalommal az sulytá kicsiny lényem, ki annak életet adott.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Szőlőmivvelésünk fejlesztése érdekében.

Debreczen, aug. 30.

(Folytatás.)

Midőn eme legkiválóbb csemege- és borszőfajokról szóló első név- és árjegyzékemet rövid ismertetéssel t. cz. megrendelőimnek és a modern szőlészet barátainak rendelkezésére bocsátom, kérem azt megtartani, s a menyinyben tanulságost is foglal magában, becses figyelemre méltatni sziveskedjenek.

Csemege szőlővesszőim válogatva 50—55, borfajok 55—60 cm. hosszúságban bocsátatnak áruba. Rendelés esetén ajánlom ennek mielőbbi eszközölését, hogy az előjegyzés által az ezzel járó előny és pontosság a megrendelő részére biztosítható legyen.

A szőlővesszők szállítási ideje november 15-től december 15-ig és márczius 10-től ápril 20-ig tart. A csomagolás ládákból vagy vászonban gondosan és saját vezetésem alatt eszközöltetik.

Megrendelésnél kérem a vesszők értékének egyharmadát beküldeni, a maradék összeg utánvét mellett egyenlített ki. Némely fajból gyökerező vesszőim is vannak, ezek a sima vesszők ára fölött 50%, erősebbek 100%-kal számítatnak.

Ugyazinté rendelhető nálam csemegezőlő is postakosarakban utánvét mellett, a fajok finomsága szerint különböző, de a legméltányosabb áron.

Mem kevésbé érdekes, mert tanulságos aztán ugyanezen jegyzékből a szintén Katona Zsigmond által készített következő

Rövid utasítás

az európai gyökerező és sima vesszőkkel való bánásra.

1. A vesszőcsomagokat a megérkezés után azonnal ki kell bontani és a kiszáradás ellen való megóvás czéljából az ültetésig szőlőtől védett árnyékos helyre vízbe állítani, úgy, hogy csak felső részük maradjon ki.

2. Az ültetés perczében a vesszők gyökereit éles metszőollóval 3—4 cm-re, a hajtásokat pedig egy-két szemre vissza kell kurtítani; a sima vesszők közvetlen a legelső szemnél ferde irányban frissen metszendők vissza.

3. Az ültetés kellőleg elkészített s lehetőleg 70—80 cm. mélyen rigolirozott és megtrágyázott talajba furó után történhetik vízzel való beiszapolással és megszorítással.

4. A vesszők kiültetésénél betartandó sor- és töketávolság nagysága attól függ, vajjon fogatos eszkezőkre vagy kézi kapálásra, karó melletti művelésre vagy a nélkül akarjuk-e a szőlőt berendezni.

1. Kézi kapálás mellett:

- a) Karó nélkül: Sortáv: 1 méter.
Töketáv: 70 cm.
1 k. holdra fér 8300 tőke.

b) Karó mellett: Sortáv: 1 méter.
Töketáv: 1 méter.
1 k. holdra fér 5700 tőke.

2. Fogatos művelésnél:

a) Karó nélkül: Sortáv: 120 cm.
Töketáv: 80 cm.
1 k. holdra fér 6050 tőke.

b) Karó mellett: Sortáv: 130 cm.
Töketáv: 130 cm.
1 k. holdra fér 3130 tőke.

1 tőke területe: 181 □ méter.

Minden csomag folyó számmal és K Zs jellel van ellátva. A faj neve és a vesszők mennyisége a vesszőkévét összetartó drótkötésem megerősített fájjelző táblácskán olvasható, mely a fajok helyes elnevezése czéljából megőrizendő.

Kérem, a vesszőszállítmány mekérkezésekor a vasutállomásnál annak azonnali átvételéről gondoskodni sziveskedjék, mivel a késő kiváltásból eredhető károkért kártérítési igények nem támaszthatók.

A vesszők mikénti megérkezéséről és későbbeni fakadásáról szives rövid értesítését kérem.

Tisztelettel

Katona Zsigmond.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

+ A pénzszerzés betegsége. A mi fináncziálása katasztrófáink hőseinek pazarlása egészen eltörpül a mellett, a mit franciaia fűrdőkben követnek el. A pszichológusok kik a pénz esztelen szórását külön betegségnek tartják, Trouville fűrdő bő alkalmul szolgálhatna a tanulmányozására. Trouvilleben tartózkodik most egy alig husz éves ifju, ki egyetlen egy év alatt tizenegy millió frankot pocsékolott el. Trouvilleben pedig hallatlan magas összegekben játszik s a szerencse sokszor mosolyog felé. Mult héten egy este 60 ezer frankot vesztett kártyán, másnap azonban 200 ezer frankot nyert a lóversenyben, harmad nap pedig közel félmilliót zsebelt be fogadáson. Egy másik fiatal milliomos négy hónap alatt negyedtől millió frankért vásárolt ékszereket és cseccsebecségeket. Ott időzik egy nagyiparosnak a fia is, a kinek touvillei istállójában 320 versenyló van s külön vonaton érkezett oda. Vitt magával 6 kocsit, 16 lovat, 18 szolgát, orvost, titkárát. S ugyancsak Trouvilleben minden reggel egy igénytelen ur sétál a tengerparton a feleségével, s úgy élnek, mint egy gazdagabb pék, kétszáz frankból naponként. Ez az igénytelen ur a párisi Rothschild.

+ A coelibatus. A „Pesti Hirlap” tegnap előtti száma nagy fejtűnést keltet cikket közül egy plébános tollából. A cikkíró a legélesebben elítéli a coelibatust és azt mondja, hogy Magyarország 3667 plébániájának legnagyobb része betöltetlenül maradna, ha szigorúan végrehajtanák László király törvényét, amely a tiltott házasságokról és a concubinatusról szól. Kimutatja, hogy a coelibatus, mind nálunk, mind a külföldön már csak a papiroson van meg.

+ A legnagyobb palack eddig az, mely a bordeauxi kiállításon látható. Valóságos Eiffel-torony a palackok közt 35 méter magas. Két kapu vezet az aljába, hol vendéglő van s innen 160—160 lépcső vissz a második és harmadik emeletre. A palack nyakában csigalépcső visz fel a tetőre, hol 35 ember foglalhat helyet a gyönyörű kilátás nyílik a városra és kiállításra.

+ Ártatlan gyógyszerek.

— Édes doktor ur, jöjjön azonnal szegény férjemhez, rimánkodik az asszony kétségbeesetten.

— Nos mi baj?

— Képzélje csak, édes doktor ur, a szerencsétlen az orvosságokat és a gyomor-cseppek helyett a szemvizet vette be.

— No, no, ..nincs semmi baj!

— Igen, de a gyomor-cseppekkel a szemét mosta meg.

Bu
Gyones és
g. 6. sz.) tud

N
Gabona-
nálták, avé
szilárdult,
magassabb

Tiszavid
mm. 6.60 frt.
6.50 frt. 200
frt. 300—81
300—81 mm
750—81 mm

Határí
nem válto
változatlan
kintettel a
is maradt.
dult s csek
zárult is. Z

Bu z
" r
R o z
Tenge

Bu z
" r
R o z
Tenge
Z a b
Repez
Időjár

(A debrec
társasa

Magyar aran
" vas
" kor
" reg
Osztrák ara
Egyesges á
Tisz szeged

Magyar hite
Osztrák hite
Magyaripar-

Magyar jel
" r
Osztrák fö
Nagyar vör
Osztrák
Olasz
Bazilika sor
Jó-sziv

Os. és kir.
10 márkás
20 frankos
1 Sovereign

Aug.
Magyar e
400 klgan
Öreg köze

KÁVÉ KIVONAT.

Mely általam feltalált és több államban szabadalmazott **kávépörkölőgépen** van előállítva.

KAVÉ KIVOMATOM valódi kávé zamata és szép színadása folytán a legtöbb háztartásnál be van vezetve és el van ősmelve általánosságban, mint a legkitünőbb kávé-pótlék a ki egyszer megízlelte annak nélkülözhetlenné válik és soha más pótkávét nem fog használni mint egyedül e **kávékivonatot**.

Az eddig és használatban levő pótkávéknak az ize a fekete cukor réhoz hasonló kellemetlen és ezáltal a bab-kávé izét csak rontja, kávé kivonatomnál ez egész ellenkezőleg áll, mert valódi kávé zamatból lévén előállítva, semmi mellék ize, csupán kellemes kávé zamata van és így még azok is, akik eddig tartózkodtak pótkávét, mint vegyítéket használni a kellemetlen iz miatt, most egész élvezettel használják

kávé kivonatomat.

Tekintettel arra, hogy a bab-kávé igen drága, tehát e drága cikkből csak valamit megtakarítani, de természetesen olyan megtakarítást kell érteni, hogy az nem bab-kávé zamatainak rontására, hanem annak előnyére történjen, erre nézve is **kávé kivonatom** van hivatva, mert oly erős kávézammal rendelkezik, hogy a használat folytán. lényegesen kevesebb bab-kávé szükséges és az oly előny nagyobb háztartásoknál, amit főlegesen kívül hagyni nem lehet, mert évenként nagyobb összeg takarítható meg a **kávé kivonatomnak** használata által.

Használatnál ajánlható a következő beosztás:

7 evőkanál : : : : : **Bab-kávé**
3 „ : : : : : **Kávé kivonatom.**

Kivánatra próba mintával szolgálok árfizetés nélkül.

Leidenfrost Ármin

fűszer- és gyarmatáru kereskedése

Piacz-utca, „Bika“ szállodával szemben,

K i v o n a t

a dr. Vedrődi Viktor vegytanár által adott nyilatkozatokból.

Leidenfrost Ármin által feltalált kávépörkölő gépen készített zamatosított pótkávét vegyelve, kitünt, hogy a kávénak csakis a kellemes elillanó zamataát veszi fel a pótkávé, az izgató hatású coffein, mely reszketést és álmatlanságot idéz elő, nem megyen által és így a gépen előállított kávé kivonattal még oly egyének is élhetnek, kiknek a rendes valódi kávé élvezetet az orvos eltiltotta.

Dr. Vedrődi Viktor

vegytanár.